

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4453/2019
07.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиље малолетне АА из ..., коју заступа законска заступница - мајка ББ из ..., чији је пуномоћник Мирослав Вранић адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Анкица Мишков адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 261/19 од 09.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 07.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 261/19 од 09.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П2 102/18 од 09.01.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени ВВ да на име свог доприноса за издржавање тужиље, малолетне АА, плаћа месечни износ од 8.000,00 динара почев од 21.02.2018. године па убудуће док за то постоје законски услови а доспеле рате одједном, сваког 10-ог у месецу за текући месец на текући рачун ББ и на тај начин измењена пресуда Основног суда у Сомбору П2 159/16 од 02.06.2017. године у делу одлуке о висини издржавања. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђених 8.000,00 динара месечно до тражених 15.000,00 динара месечно.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 261/19 од 09.05.2019. године одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П2 102/18 од 09.01.2019. године у побијаном усвајајућем делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Битна повреда одредаба парничног поступка из тачке 12. става 2. наведеног члана, на коју се указује ревизијом, није законски разлог за овај ванредни правни лек (члан 407. став 1. тачка 2. ЗПП). Ревизијом се само паушално, без навођења конкретне одредбе процесног права коју другостепени суд није применио или је неправилно применио, указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Сомбору П2 159/16 од 02.06.2017. године тужени је обавезан да за издржавање тужиле - малолетне АА, рођене ... године, плаћа износ од 2.000,00 динара месечно. Тужилца са мајком, њеним ванбрачним партнером и братом по мајци (рођен ... године) живи као подстанар. Мајка тужилце није у радном односу, али остварује месечне приходе у износу од око 50.000,00 динара тако што се брине о старијим особама и фризира жене по њиховим кућама. Заједно са својим ванбрачним партнером бави се и узгојем ... расе ... које продају у земљи и иностранству. Од 2014. године тужилца мајка прима социјалну помоћ у износу од око 12.000,00 динара месечно, а за време породичног одсуства примала је накнаду у висини од 10.000,00 динара месечно. Тужилца је остварила право на дечији додатак у износу од 3.000,00 динара месечно. Похађа вртић за чије услуге се плаћа накнада у износу од 3.000,00 динара месечно, а за различите активности у вртићу настају трошкови који на месечном нивоу износе између 2.000,00 и 3.000,00 динара. Четворочлано породично домаћинство тужилце троши за исхрану око 20.000,00 динара месечно. Тужени је завршио војну школу. Незапослен је и налази се на евиденцији незапослених лица. Нема редовне приходе, али повремено ради у иностранству, углавном на грађевинским пословима, и таквим радом може да оствари зараду у износу од око 1.350 евра месечно. Од остварене зараде подмирује трошкове његове породице, тако да месечна нето зарада туженог износи око 350 евра. И тужени живи као подстанар са ванбрачном партнерком, њено двоје малолетне деце из претходног брака и мајком која је инвалид 100%. Тужени је отац и пунолетног детета које се налази на редовном школовању, у чијем издржавању учествује повремено и у складу са својим могућностима. Здравствено стање туженог нарушено је од 2011. године. Због нарушеног здравља тужени мора да користи лекове који се не налазе на листи бесплатних лекова.

Супротно наводима ревизије, по налажењу Врховног касационог суда, у овом спору су правилно и у потпуности утврђене чињенице у вези са промењеним околностима, битне за оцену испуњености услова за измену висине издржавања, као и чињенице битне за одлуку о новој - повећаној висини издржавања.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Одредбом члана 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати када се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

У конкретном случају, претходном пресудом тужени је обавезан да плаћа издржавање тужиљи у износу од 2.000,00 динара месечно. Овај новчани износ није довољан да задовољи ни најосновније потребе малолетног детета у узрасту тужиље, с`обзиром да је и минимална сума издржавања око 25.000,00 динара. Тужени је, уз уважавање свих околности случаја - његових личних, породичних и материјалних прилика, у могућности да плаћа издржавање у досуђеном повећаном износу, чија је висина одређена у складу са чланом 160. и чланом 162. став 1. Породичног закона.

По оцени ревизијског суда, нису основани наводи ревизије туженог о погрешној примени материјалног права.

Управо изузетно ниска висина обавезе издржавања, недовољна за подмирење најосновнијих тужиљиних потреба, оправдава подношење тужбе након само девет месеци од доношења претходне судске одлуке. Оба родитеља тужиље остварују приходе од рада ван радног односа и судови су, водећи рачуна и о тој чињеници, обавезали туженог да издржавање плаћа у вишем износу који је одговарајући његовим могућностима. Тужени има законску обавезу издржавања пунолетног детета које се налази на редовном школовању, али та чињеница не утиче на правилност одлуке донете у овом спору. Наиме, не постоји судска одлука којом је тужени обавезан да плаћа издржавање свом пунолетном детету у одређеном новчаном износу, а своју законску обавезу тужени не испуњава редовно већ повремено, када му то материјалне прилике дозвољавају.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић